

DZIAŁALNOŚĆ PAWŁA W KORYNCY

„I rzekł Pan do
Pawła w nocnym
widzeniu: Nie bój
się, lecz mów i
nie milcz, bo Ja
jestem z tobą i
nikt się nie
targnie na
ciebie, aby ci
uczynić coś
złego; mam
bowiem wiele
ludu w tym
mieście”
(Dz 18,9-10)

Po Liście do Rzymian Listy do Koryntian są najdłuższymi listami napisanymi przez Pawła.

Dwa zachowane listy zostały napisane w odstępie zaledwie kilku tygodni. Znajdujemy w nich praktyczne rady dotyczące rozwiązywania trudnych sytuacji wynikających z nieporozumień między braćmi.

Aby właściwie zrozumieć przekaz tych tekstów, musimy najpierw poznać kontekst, w jakim zostały napisane.

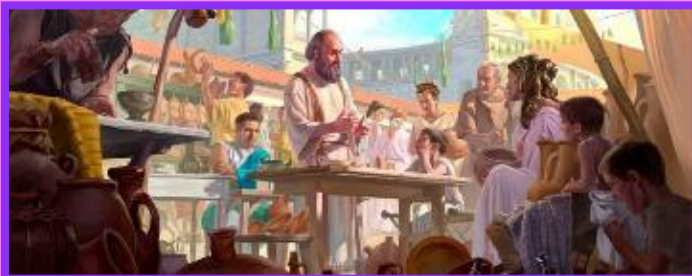
Powołania Pawła

Podróż do Koryntu

Miasto Korynt

Koryntianie

Listy do Koryntian

POWOŁANIE PAWŁA

„Paweł, apostoł nie od ludzi ani przez człowieka, lecz przez Jezusa Chrystusa i Boga Ojca, który go wzbudził z martwych” (Galacjan 1,1)

Oprócz dwunastu wybranych przez Jezusa, Biblia wspomina o innych apostołach, takich jak Maciej (Dz 1,26), Barnaba (Dz 14,4), Jakub i Paweł (1 Kor 15,7–9).

W jaki sposób Paweł został apostołem?

Z wyboru Jezusa (Ga 1,1)

Kiedy został wybrany?

Od łona matki (Ga 1,15)

Kiedy został powołany?

W drodze do Damaszku (Dz 22,6–7)

Czym był apostołem?

Od pogan (Ga 2,9)

Od momentu powołania życie Pawła skupiało się na Jezusie. Myślał o Jezusie, mówił o Jezusie, dzielił się Jezusem z każdym.

Z tego powodu od pierwszej chwili po przybyciu do Koryntu Jezus stanowił sedno ich przestania (1 Kor 2,2).

PODRÓŻ DO KORYNTU

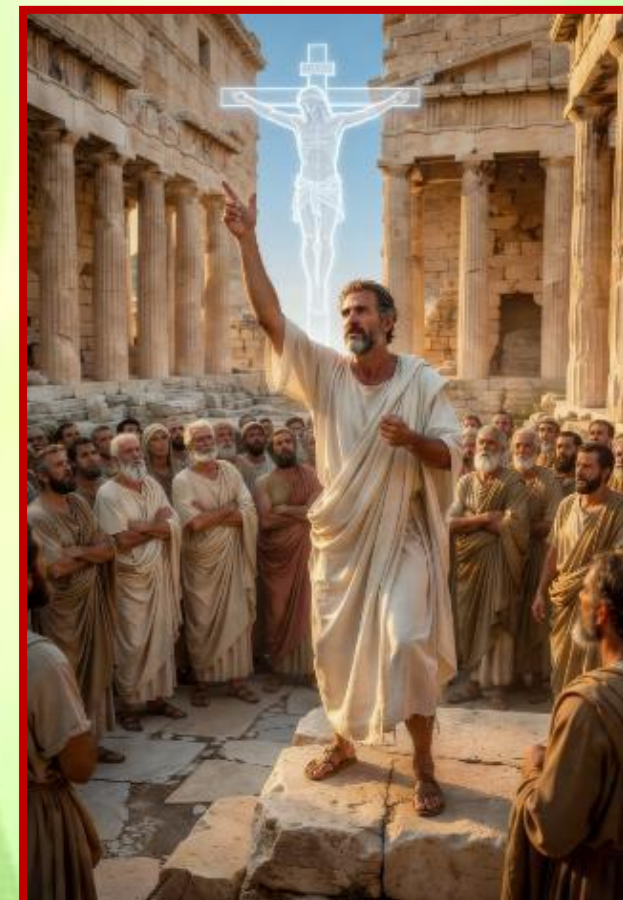
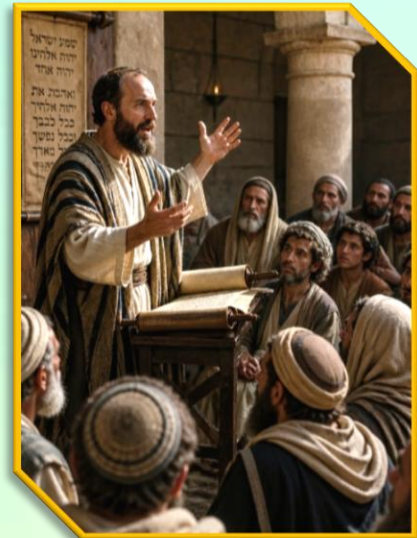
„Potem Paweł opuścił Ateny i udał się do Koryntu” (Dzieje Apostolskie 18,1)

Podczas swojej drugiej podróży misyjnej Paweł został przymuszony przez Ducha Świętego, aby udać się do Europy (Dz 16,6-10). Tam został wypędzony z: Filipi (Dz 16,12.38-39), Tesaloniki (Dz 17,1.5.9-10), Berei (Dz 17,13-14)

W Atenach, po głoszeniu Żydom w synagodze i poganom na rynku, został wezwany, by przemawiać na Areopagu (Dz 17,16-21). Po elokwentnym przemówieniu tylko nieliczni przyjęli Jezusa (Dz 17,34).

Opuszczając Ateny, udał się do Koryntu i spotkał tam Akwilę i Pryscyllę, z którymi pracował, wykonując namioty (Dz 18,1-3).

Jak miał w zwyczaju, zaczął głosić Żydom w synagodze, a potem poganom (Dz 18,4-8). Podczas pobytu w Koryncie, po „rozczarowaniu” w Atenach, Paweł postanowił nie używać ludzkiej mądrości, lecz głosić jedynie: „Jezusa Chrystusa, i to ukrzyżowanego”(1 Kor 2,2).

MIASTO KORYNT

„(...) istnieje wielu 'bogów' i wielu 'panów'” (1 Koryntian 8,5)

Korynt został zburzony przez Rzym w 146 r. p.n.e. Później Juliusz Cezar osiedlił tam kolonię weteranów i wyzwolenców w 46 r. p.n.e. Ostatecznie miasto całkowicie się odbudowało w 44 r. p.n.e. Gdy Paweł je odwiedził, było już ważnym centrum handlowym.

Znaczenie Koryntu wynikało z jego położenia na przesmyku korynckim, obsługiwany przez dwa ważne porty handlowe: Lechaenum w Zatoce Korynckiej i Kenchreai w Zatoce Saronckiej

Działalność handlowa umożliwiła Pawłowi pracę jako wytwórcy namiotów. Jednak bogactwo Koryntu (rywalizujące z Atenami) miało swoje ciemne strony.

Batwochwalstwo i niemoralność seksualna wypełniały miasto i przenikały jego kulturę. Znaczna część przesłań Pawła do Koryntian miała na celu wykorzenienie tych problemów, które zaczynały przenikać do kościoła.

KORYNTIANIE

„Wtedy Pan powiedział do Pawła w nocnym widzeniu: Nie bój się, lecz mów i nie milcz” (Dzieje Apostolskie 18,9)

Żydzi w Koryncie odrzucili przesłanie, co zmusiło Pawła do opuszczenia synagogi i rozpoczęcia spotkań z poganami w domu przylegającym do synagogi (Dz 18,4-7).

„Deprawacja, której był świadkiem wśród pogan, oraz pogarda i zniewagi ze strony Żydów sprawiały mu wielki ból ducha. Wątpił, czy rozsądne jest budowanie kościoła z materiału, jaki tam znajdował” E. G. White, *Działalność Apostołów*, s.203

Wtedy Jezus ukazał się Pawłowi w nocnym widzeniu, aby zachęcić go do kontynuowania pracy wśród Koryntian, zapewniając go, że wielu przyjmie przesłanie (Dz 18,9-10).

Umocniony tym widzeniem, Paweł pozostał w Koryncie przez półtora roku (Dz 18,11). Ostatecznie Żydzi zaprowadzili Pawła przed sąd (Dz 18,12-13). Kiedy opuścił Korynt, powstał tam silny kościół (Dz 18,18).

LISTY DO KORYNTIAN

„Albowiem wiadomo mi o was, bracia moi, od domowników Chloi, że wynikły spory wśród was” (1 Koryntian 1,11)

1 Koryntian 1-6

Poinformowany przez Chloe o różnych problemach istniejących w kościele, Paweł napomina ich w sprawach: podziałów, niemoralności seksualnej, sporów sądowych, prostytucji.

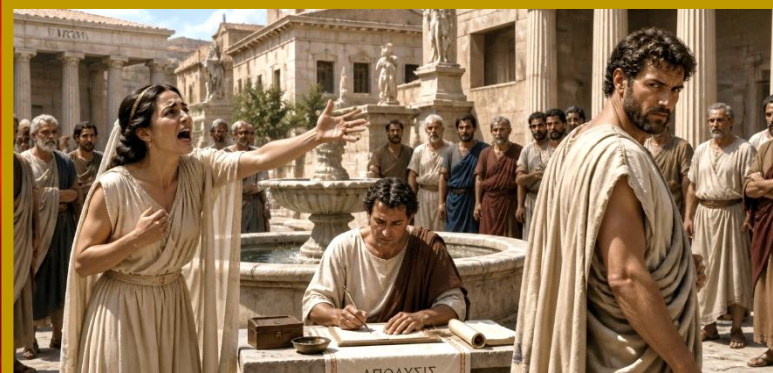
1 Koryntian 7-16

Rodzina Chloe przyniosła mu również list z pytaniami od kościoła dotyczącymi: małżeństwa, rozwodu, celibatu, pokarmów ofiarowanych bożkom, zachowania podczas nabożeństwa, używania darów duchowych, zmartwychwstania.

2 Koryntian

To drugi zachowany list, chociaż Paweł napisał ich więcej (być może przed tymi dwoma lub pomiędzy nimi).

Chwali Koryntian za sposób, w jaki rozwiązyali niektóre problemy, ale zachęca ich, aby patrzyli na świat przez pryzmat ewangelii, unikając wpływu otaczającej kultury.

„Posłańcy Boży w wielkich miastach nie powinni zniechęcać się z powodu niegodziwości, niesprawiedliwości i zepsucia, z którymi muszą się zmierzyć, starając się głosić radosną nowinę o zbawieniu. Pan chce dodać otuchy każdemu takiemu pracownikowi tym samym przesłaniem, jakie przekazał apostołowi Pawłowi w bezbożnym Koryncie: „Nie bój się, ale mów i nie milcz, bo Ja jestem z tobą, i nikt nie wyrządzi ci krzywdy, gdyż mam w tym mieście wiele ludu” Dz 18,9–10... [...]

W każdym mieście, choćby było przepięknie przemocą i przestępczością, jest wielu, którzy dzięki właściwemu nauczaniu mogą nauczyć się stawać się naśladowcami Jezusa. W ten sposób do tysięcy ludzi można dotrzeć z zbawczą prawdą i doprowadzić ich do przyjęcia Chrystusa jako osobistego Zbawiciela”.

EGW (*Prorocy i królowie*, s. 277)